

'La mort, la gran cabronada' es representa a la biblioteca Caterina Figueras

La Guarderia Teatre de Tona posa en escena textos de Jesús Moncada

Tona

Mònica Jofre

La idea surt del director del grup, Fortià Coromina. Feia temps que li voltava pel cap la possibilitat de rellegir textos de l'escriptor Jesús Moncada, agafar els personatges que hi sortien i teatralitzar-los. Creia que tenien prou matisos i entitat com per fer-ne una adaptació teatral.

Coromina s'ha basat en la novel·la *Calaveres atòmiques* i el recull de contes *El cafè de la granota* per construir l'última producció de La Guarderia: *La mort, la gran cabronada*. Es tracta de cinc monòlegs, genialment interpretats, on es posa de manifest la realitat d'un municipi, Mequinensa, abans que aquest es convertís en un pantà i quedés recobert d'aigua. Per fer-ho, La Guarderia es val de cinc personatges. El primer de tots és el secretari del jutge de Mequinensa,

Un moment de la representació de 'La mort, la gran cabronada' el dia de l'estrena

interpretat per Xevi Canet. Ell arriba de Barcelona per començar a treballar en aquest poble del País Valencià. A partir d'aquest secretari van apareixent els altres quatre personatges, que tal com ha explicat a EL 9 NOU un dels actors, Jordi Armadans, "narren i il·lustren la fauna del poble".

El primer és Miquel Garrigues, interpretat per Ernest Villegas, l'actor de Balenyà que recentment ha participat en una producció del Teatre Lliure de Barcelona; el segon personatge és Caietana de Mora, dibuixada per Montse Coromina; el mateix jutge del poble és interpretat per Jordi Armadans, i finalment l'actriu Marta Pons fa de Berta en aquesta obra.

La Guarderia, amb aquesta producció, aposta per l'austeritat i prima la interpretació per sobre de la decoració. És per això que a l'escenari només hi han previst una màquina d'escriure i un rellotge aturat. Pel que fa als vestits, Armadans els defineix com de "semièpoca".

Després de la premiada *L'hostalera*, de Goldoni, La Guarderia ha tornat als escenaris teatrals amb aquesta obra que aspiren a poder-la portar a diferents municipis. Armadans assegura que s'ha aconseguit un bon producte després d'un intens treball d'interpretació i assegura que és totalment apte per interpretar-la en qualsevol municipi. A més, el fet que estigui pensada per fer-la en petits espais pot facilitar aquesta rotació de l'obra.

En el cas de Tona, La Guarderia ha adaptat la sala d'exposicions Caterina Figueras com a sala de teatre. Això fa que només hi puguin encabir 52 espectadors, però tal com assegura Armadans: "Prefereixo repetir una obra sis vegades però fer-la davant un públic reduït i que els sents pròxim a tu, i en canvi el que no ens agrada és fer una gran obra amb més públic i una única vegada".